

MATERIÁLY

XII MEZINÁRODNÍ VĚDECKO-PRAKTICKÁ KONFERENCE

**VĚDECKÝ PRŮMYSL
EVROPSKÉHO
KONTINENTU - 2016**

27.11.2016 - 05.12. 2016

Díl 5

Pedagogické vědy

Praha
Publishing House
«Education and Science» s.r.o.

MATERIÁLY

**XII MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE**

**«VĚDECKÝ PRŮMYSL EVROPSKÉHO
KONTINENTU - 2016»**

27 listopadu - 05 prosinců 2016 roku

Díl 5
Pedagogické vědy

Praha
Publishing House «Education and Science» s.r.o
2016

Vydáno Publishing House Vydáno Publishing House «Education and
Science»,

Frýdlanská 15/1314, Praha 8

Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 B, Dnepropetrovsk

Materiály XII mezinárodní vědecko - praktická konference

« Vědecký průmysl evropského kontinentu – 2016».

- Díl 5. Pedagogické vědy.: Praha.

Publishing House «Education and Science» s.r.o - 120 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

XII sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická
konference «Vědecký průmysl evropského kontinentu»
(27 listopadu - 05 prosinců 2016 roku) po sekcích Pedagogické vědy.

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2016

© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

Obsah

PEDAGOGICKÉ VĚDY

Moderní metody výuky

Ковалевская О.Н., Беланова Н.В., Горбачёва Е.Ю., Сагдатова А.Б. СУММАТИВНОЕ ОЦЕНИВАНИЕ УЧАЩИХСЯ В СОВРЕМЕННОЙ ШКОЛЕ	3
Попова Е.В. ОБ ЭФФЕКТИВНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ АКТИВНЫХ И ИНТЕРАКТИВНЫХ МЕТОДОВ ПРИ ОБУЧЕНИИ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ	7
Сараева Е.В. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРИЕМОВ МНЕМОТЕХНИКИ В РАЗВИТИИ СВЯЗНОЙ РЕЧИ У ДОШКОЛЬНИКОВ	10
Заурбекова А.М., Әліпбек Л.О. ОҚЫТУДАҒЫ ИНТЕРБЕЛСЕНДІ ӨДІС- ТӘСІЛДЕРДІ ҚОЛДАНУДЫҢ ТИІМДІЛІГІ	13
Головина И.В. ТЕХНОЛОГИЯ РАЗВИТИЯ КРИТИЧЕСКОГО МЫШЛЕНИЯ НА УРОКАХ В НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЕ.	15
Кервенов К.Е., Максут Н.М., Қыдырбайқызы Г. СЫН ТҰРҒЫСЫНАН ОЙЛАУ АРҚЫЛЫ ОҚЫТУ ТЕХНОЛОГИЯСЫ ЖАЙЫНДА.	20
Алмаханов Елтай ФОРМИРОВАНИЕ ФУНКЦИОНАЛЬНОЙ ГРАМОТНОСТИ НА УРОКАХ ИСТОРИИ ЧЕРЕЗ ОРГАНИЗАЦИЮ СОСТОЯТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УЧАЩИХСЯ.	24
Онерхан Назигуль ОҚУШЫЛАРҒА ФУНКЦИОНАЛДЫҚ САУАТТЫЛЫҚТЫ ҚАЛЫПТАСТЫРУДА ҚОЛДАНЫЛАТЫН ТИІМДІ ӨДІС-ТӘСІЛДЕР	31
Морозова О.Ю. ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧЕСКИЕ ВОПРОСЫ СОВРЕМЕННОГО СОСТОЯНИЯ ПРОБЛЕМЫ ИСТОЧНИКОВ АГРЕССИВНОГО ПОВЕДЕНИЯ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	35
Токтыбаева Г.С. ИНФОГРАФИКАНЫ ТҰРҒЫЗУҒА АРНАЛҒАН АРНАЙЫ БАҒДАРЛАМАЛАРДЫ ҚОЛДАНУДЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	38

Зарицкая А.А. РЕТРОСПЕКТИВНЫЙ АНАЛИЗ СУЩНОСТИ И СПЕЦИФИКИ ПОДВИЖНЫХ ИГР, И ИХ ВЛИЯНИЕ НА РАЗВИТИЕ ФИЗИЧЕСКИХ КАЧЕСТВ СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	43
Курбаналиев Б.Б., Айтуреев Н. Б АРНАЙЫ КӘСІПТІК ТЕХНИКАЛЫҚ» ПӘНДЕРІН ОҚЫТУ КЕЗІНДЕГІ ОҚЫТУШЫНЫҢ РӨЛІ	47
Андрущенко Н.В. СІМ'Я ЯК СЕРЕДОВИЩЕ ВИХОВАННЯ У ДИТИНИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	50
Білан В.А. ДО ПРОБЛЕМИ ЕМОЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ. 54	
Тулеуова А.Т. ҚАЗАҚ ТІЛІН АҚПАРАТТЫҚ- КОММУНИКАТИВТІК ТЕХНОЛОГИЯ ЖҮЙЕСІМЕН ОҚЫТУ	57
Dikhtyarenko M.O. MODERN TEACHING METHODS AND TECHNIQUES 61	
Кадырбекова М.О. «ҮШТҰҒЫРЛЫ» ТІЛ ИДЕЯСЫНЫҢ ҮШІНШІ ҚҰРАМДАС БӨЛІГІ – АҒЫЛШЫН ТІЛІН ҮЙРЕНУ	64
Ахметбекова А. А. ОҚУШЫНЫҢ ЛОГИКАЛЫҚ ОЙЛАУ ҚАБІЛЕТІН ДАМУЫҒА АРНАЛҒАН ЖАТТЫҒУЛАР	69
Тұтқабаева Г.Б. БАСТАУЫШ СЫНЫП ОҚУШЫЛАРЫНЫҢ МЕКТЕП КІТАПХАНАСЫМЕН ТҰРАҚТЫ БАЙЛАНЫСЫН ЖҮЗЕГЕ АСЫРУ	75
Умбетова Ж. К. ДАРЫНДЫ ЖӘНЕ ТАЛАНТТЫ ОҚУШЫЛАРМЕН ЖҰМЫС ЖҮРГІЗУ ЕРЕКШЕЛІГІ.....	81
Шерипбаева С. Б. АҒЫЛШЫН ТІЛІН ОҚЫТУДАҒЫ ЗАМАНАУИ ӘДІС-ТӘСІЛДЕРДІҢ МАҢЫЗДЫЛЫҒЫ	85
Жунусова А.З., Хабдуллин Т.Е., Повод А.В. ДЕЛОВАЯ ИГРА КАК ВАЖНЫЙ ФАКТОР РАЗВИТИЯ МОТИВАЦИИ И ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ.	89
Абилбакиева Ғ.Т. МЕКТЕПКЕ ДЕЙІНГІ ҮЙЫМДАРДА АҚПАРАТТЫҚ ТЕХНОЛОГИЯНЫ ПАЙДАЛАНУДЫҢ ТИІМДІЛІГІ.....	92

Sociální pedagogika

Айтжанова Р.М., Оразбеккызы. М. ҒАЛАМТОР МЕН КОМПЬЮТЕРДІҢ ҚАЗІРГІ ЗАМАНҒЫ ҚОЛДАНЫСЫНДАҒЫ АДАМ ПСИХИКАСЫНА ӘСЕРІ 99

Бересток О.В., Кобжев О.М. BASIC CHARACTERISTICS OF ADULT LEARNING 103

Рогальська-Яблонська І.П. ПЕДАГОГІКА СОЦІАЛІЗАЦІЇ ТА СУЧАСНА СОЦІОКУЛЬТУРНА СИТУАЦІЯ 110

Демченко І.І. ДІТИ, ЯКІ ПОСТТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК БОЙОВИХ ДІЙ ЯК КАТЕГОРІЯ ОСОБЛИВОГО ДИТИНСТВА 114

* 2 1 7 7 1 4 *

* 2 1 8 6 8 3 *

* 2 1 8 9 6 3 *

* 2 1 9 0 6 0 *

* 2 1 8 4 5 9 *

* 2 1 8 7 0 0 *

* 2 1 8 9 9 0 *

* 2 1 6 6 2 3 *

* 2 1 8 6 2 7 *

* 2 1 8 7 3 6 *

* 2 1 8 9 9 5 *

* 2 1 8 7 6 2 *

* 2 1 8 6 5 2 *

* 2 1 8 7 9 7 *

* 2 1 8 9 9 7 *

* 2 1 8 8 3 1 *

* 2 1 8 6 7 0 *

* 2 1 8 8 3 2 *

* 2 1 9 0 1 7 *

* 2 1 8 8 3 7 *

* 2 1 8 6 7 3 *

* 2 1 8 8 3 9 *

* 2 1 9 0 1 8 *

* 2 1 8 6 7 4 *

* 2 1 8 8 8 2 *

* 2 1 9 0 3 8 *

Демченко І.І.
м. Умань, Україна

ДІТИ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК БОЙОВИХ ДІЙ ЯК КАТЕГОРІЯ ОСОБЛИВОГО ДИТИНСТВА

Кожна дитина – особлива, цей ціннісний імператив, висунутий великим педагогом-гуманістом В.Сухомлинським є беззаперечним і актуальним на сучасному етапі розвитку національної освіти. Але є діти, про яких говорять «особливі» не для того, щоб підкреслити унікальність здібностей, а задля того, щоб відмітити ті особливі потреби, які відрізняють їх від інших дітей. Незалежно від стану здоров'я, наявності фізичного чи інтелектуального порушення, кожна людина має право на повноцінне життя, освіту, якість якої не відрізняється від якості освіти решти людей. Саме цей принцип є основним в організації інклюзивного навчання дітей з особливими освітніми потребами.

Початок двадцять першого століття в Україні ознаменований низкою соціально-політичних потрясінь, масових акцій протесту, бойових дій, збройних конфліктів, терористичних актів та антитерористичних операцій (зокрема, на Сході України), що стає непосильним і непередбаченим тягарем для всіх людей. Найбільш незахищеною і вразливою частиною населення є діти. Як зазначив Уповноважений президента з прав дитини Микола Кулеба, держава має забезпечити належний рівень прав і інтересів, зокрема і освіти, дітей на всій території України [2]. З цією метою 26 січня 2016 року Верховна Рада ухвалила законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми».

Законопроект передбачає внесення змін та доповнень до низки чинних законів України та приводить норми діючого законодавства у відповідність до Конвенції ООН про права дитини. «Прийнятий законопроект дозволить удосконалити механізм попередження соціального сирітства; захисту дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій чи збройних конфліктів, забезпечення права кожної дитини виховуватись в сім'ї, перш за все, в рідній; визначає повноваження органів опіки та піклування щодо захисту прав та інтересів внутрішньо переміщених дітей, зокрема дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування; розширює повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо розвитку соціальних послуг з підтримки сімей з дітьми, які потрапили в складні життєві обставини;

створює правові підстави для тимчасового влаштування дітей в сім'ї патронатних вихователів і запровадження послуги «сімейного патронату», – зазначив Уповноважений Президента з прав дитини [1].

Діти які постраждали внаслідок бойових дій в районі проведення антитерористичної операції, збройних конфліктів – це діти на долю яких, як правило, випали найважчі випробування війни, що загрожують здоров'ю, життю та існуванню в цілому, позбавляючи їжі, води, здоров'я, сім'ї, майбутнього. Опинившись свідками воєнних дій, вони набувають трагічний досвід, який деформує свідомість, цінності й ставлення до світу. У багатьох з них спостерігаються перепади настрою, невмотивована агресія, постійний страх очікування повторення теракту. Вони змушені були ночувати в підвалах, переховуючись від обстрілів, боячись виходити на вулицю, або щоденно спостерігати, як гинуть близькі їм люди. «Багато з них були змушені залишити свої домівки і речі. Половина з них не ходять в школу, тому що навчальні заклади пошкоджені або зруйновані. Багато дітей стали свідками насилля, яке важко собі уявити і потребують психологічної реабілітації», – сказав директор ЮНІСЕФ Афшан Хан [3].

Як повідомила представник Дитячого фонду ООН ЮНІСЕФ в країнах Центральної та Східної Європи і Центральної Азії Крістен Елсбі, що під час бойових дій на Донбасі з березня минулого року постраждали 1,7 млн. дітей [4]. За інформацією Всесвітньої організації охорони здоров'я, станом на 1 травня 2015 року від війни на Донбасі загинуло 68 дітей. 167 дітей, за даними ВООЗ, стали жертвами насилля або отримали поранення [1]. Згідно з результатами експрес-оцінки соціально-психологічного стану дітей, проведеного в чотирьох містах Донецької області (Маріуполі, Донецьку, Горлівці та Єнакієвому) протягом травня – червня 2014р., більше половини дітей стали безпосередніми свідками воєнних подій, 76% опитаних відчували страх, кожна друга дитина – жах, злість, смуток, а у чверті дітей у віці 3-6 років виявлено критичний рівень стресу [5].

У статті «Воєнне дитинство: українські обриси нової реальності» науковцем І. Загарницькою проаналізовано характерні ознаки реальності, яку війна вибудовує для вітчизняного дитинства: загроза життю і здоров'ю, зростання дитячої бідності, руйнація звичного життя, проблеми з отриманням освіти, виховання у неповних сім'ях, ціннісна криза, тиск пропагандистської машини, психологічні травми. Таке становище дитини супроводжуються переживаннями психічних травм, стресів, агресивністю, заляканістю, страхом, відчуттям невпевненості, низькою самооцінкою, тривожністю, замкненістю, недовірою, депресією, небажанням говорити, спілкуватися; емоційною нестабільністю [6].

Діти, які постраждали внаслідок бойових дій становлять цілком самостійну категорію дітей з особливими освітніми потребами. Вони потребують допомоги, спрямованої, з одного боку, на заміну важкої життєвої або соціально небезпечної ситуації, в якій вони опинилися, а з іншого – на мінімізацію їх соціальних, психологічних, педагогічних проблем і труднощів. Повністю стерти з пам'яті трагічні спогади неможливо, але мета дорослих, насамперед педагогів, полягає в тому, щоб повернути дітей до нормального способу життя. Тому першочерговими завданнями початкової інклюзивної загальноосвітньої школи є:

створення комфортного, толерантного освітнього середовища;

приспособлення до потреб дитини навчальних програм, наочних матеріалів, процедур оцінювання знань та надання додаткових послуг (інформаційно-технічних, індивідуальних занять, диференційоване викладання та ін.), щоб допомогти учневі адаптуватись у колективі однолітків;

забезпечення навчального процесу корекційною складовою з метою усунення прогалин в навчанні, засвоєння навчальних програм, успішної соціалізації;

організація мобільної, підготовленої психолого-педагогічної служби в школі для забезпечення дітей з посттравматичним синдромом та їх батьків адекватною психолого-педагогічною, а в разі необхідності, і медичною допомогою;

залучення всіх дітей та їх батьків до активної участі в масових, колективних, групових навчально-виховних та творчих заходах, справах, гуртках, годинах, які проводяться в школі, класі, позашкільних освітніх закладах [7].

Окреслені завдання є відгуком на широкий спектр освітніх потреб молодших школярів, які постраждали внаслідок бойових дій і, загалом, дітей з особливими освітніми потребами у шкільному середовищі та поза його межами. Їх виконання передбачає усунення організаційних, психологічних, архітектурних перешкод, включення дитини з особливими освітніми потребами у загальноосвітній інклюзивний простір. Тобто створення інклюзивного освітнього середовища як сукупності факторів та умов, соціальних об'єктів, які забезпечують реалізацію освітнього процесу в навчально-виховному закладі і характеризуються статичністю, об'єктивністю, даністю, гнучкою системою впливів і можливостей формування особистості. Це середовище, в якому ціниться дитяча різноманітність, де всі учні незалежно від особливих освітніх потреб здатні навчатися ефективніше, підвищувати свою соціальну компетентність, вдосконалювати комунікативні навички, а також відчувати себе частиною загальної спільноти.

Отже, діти, які постраждали внаслідок бойових дій становлять цілком самостійну категорію осіб з особливими освітніми потребами. Усі вони потребують комплексної педагогічної, психологічної, соціальної, корекційної, медичної

підтримки у процесі навчання, виховання і розвитку. Науці ще багато у чому належить виявити і описати особливі освітні потреби цієї категорії дітей, проте їх об'єднує потреба в створенні інклюзивного середовища, яке найефективніше сприяє мінімізації їх соціальних, психологічних, педагогічних проблем і труднощів.

ЛІТЕРАТУРА

1. «В Україні прийнято довгоочікуваний Законопроект у сфері захисту прав дітей» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://orphancenter.org.ua/>
2. «Унаслідок війни в Україні постраждало 1,7 млн. дітей» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://hromadskeradio.org/2015/06/10/vnaslidok-viyni-v-ukrayini-postrazhdalo-1-7-mln-ditey-rezultati-doslidzhennya>
3. «Діти з Донбасу потребують психологічної реабілітації після страхів війни» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : ООН http://dt.ua/WORLD/diti-z-donbasu-potrebuyut-psihologichnoyi-reabilitaciyi-pislya-strahit-viyni-oon-167401_.html
4. «ООН: На Донбассе во время боевых действий погибли 44 ребенка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gordonua.com/news/war/OON-Na-Donbasse-vo-vremya-boevyh-deystviy-pogibli-44-rebenka-57175.html>
5. «Более половины детей Донбасса увидели войну своими глазами» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://inpress.ua/ru/society/30221-gz-56>
6. Загарницька І. Воєнне дитинство: українські обриси нової реальності / І. Загарницька // Вісник Інституту розвитку дитини. Сер. : Філософія, педагогіка, психологія. - 2014. - Вип. 36. - С. 27-34. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vird_2014_36_7.pdf
7. Колупасва А.А. Інклюзивна освіта: реалії та перспективи. Монографія / А. А. Колупасва. – К. : САММІТ- книга, 2008. – 270с.